

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ 5

Κ. Τζ. Ντόχερτι

Το φινάλε

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

ΕΝΑ

Τα μαύρα Λαντ Ρόβερ έτρεχαν μουγκρίζοντας στους σκοτεινούς δρόμους του Λονδίνου. Χωρίς να σταματά τίποτα την πορεία τους, διέσχισαν γρήγορα τη μεγαλούπολη παραβιάζοντας κόκκινα φανάρια και περνώντας σφαίρα από τις διασταυρώσεις.

Μόνη της στο πίσω κάθισμα ενός από αυτά, η Άλι Σέρινταν κοιτούσε από το παράθυρο χωρίς να βλέπει τίποτα. Τα μάτια της ήταν κόκκινα και πρησμένα από το κλάμα.

Η σκέψη της είχε κολλήσει στην εικόνα του Κάρτερ, μόνου στο σκοτεινό σοκάκι, με τις γροθιές υψωμένες. Και οι φρουροί του Ναθάνιελ να μαζεύονται γύρω του.

Ξέφυγε, διαβεβαίωσε για χιλιοστή φορά τον εαυτό της. Με κάποιον τρόπο τα κατάφερε. Ξέφυγε.

Βαθιά μέσα της όμως, ήξερε ότι δεν ήταν αλήθεια.

Τώρα καταλάβαινε τα πάντα. Ο Τζέρι Κόουλ τής είχε πει να πάρει μαζί της στη συνάντηση κάποιον που εμπιστευόταν. Και τώρα η Άλι ήξερε τον λόγο.

Πάρε μαζί σου κάποιον που εμπιστεύεσαι, ώστε ο Ναθάνιελ να μπορέσει να σου τον πάρει.

Πάρε μαζί σου κάποιον που εμπιστεύεσαι, ώστε ο Ναθάνιελ να μπορέσει να τον σκοτώσει. Όπως σκότωσε την Τζο.

Τραβώντας μάταια το ανυποχώρητο χερούλι της πόρτας, έπνιξε έναν λυγμό. Δεν μπορούσε να βγει από το αυτοκίνητο. Δεν μπορούσε να γυρίσει κοντά του. Οι πόρτες ήταν κλειδωμένες από το κεντρικό σύστημα του οχήματος.

Το αυτοκίνητο αυτό ήταν μια φυλακή.

Είχε προσπαθήσει παλεύοντας, ικετεύοντας, κλαίγοντας... Οι άντρες στις μπροστινές θέσεις ήταν ασυγκίνητοι. Είχαν εντολή να τη γυρίσουν στην Κιμμέρια Ακαδημία. Κι αυτό θα έκαναν.

Η απογοήτευση φούντωσε μέσα της. Η Άλι έδωσε μια δυνατή γροθιά στην πόρτα.

Το αυτοκίνητο πήρε μια στροφή τόσο απότομα, ώστε τα λάστιχά του στρίγκλισαν, κι εκείνη έπεσε στην άλλη άκρη.

Και ενώ έψαχνε να βρει το χερούλι, ο άντρας που καθόταν στη θέση του συνοδηγού γύρισε και την κοίταξε.

«Βάλτε τη ζώνη ασφαλείας, δεσποινίς. Διατρέχετε κίνδυνο».

Η Άλι τον αγριοκοίταξε.

Είδα τη γιαγιά μου να πεθαίνει πριν από λίγες ώρες, σκέφτηκε να του απαντήσει. Κι εσύ μου λες ότι τώρα διατρέχω κίνδυνο;

Κι έτσι όπως σκέφτηκε τη Λουσίντα, όλα τα γεγονότα εκείνης της βραδιάς εισέβαλαν μεμιάς στον νου της. Στο στόμα της ένιωσε την πικρή γεύση της χολής. Δοκίμασε ενστικτωδώς να ανοίξει το παράθυρο, μα ήταν κι αυτό κλειδωμένο.

«Θα κάνω εμετό» μουρμούρισε.

Ο συνοδηγός είπε κάτι στον οδηγό. Το παράθυρό της άνοιξε μ' έναν απαλό, μηχανικό βόμβο.

Στο αυτοκίνητο μπήκε κρύος αέρας.

Η Άλι έβγαλε το κεφάλι της έξω από το παράθυρο εισπνέοντας βαθιά. Τα μαλλιά της μπερδεύτηκαν γύρω απ' το κεφάλι της.

Τώρα που δε θα υπήρχε πρόβλημα αν έκανε εμετό, δεν μπορούσε να κάνει. Παρ' όλα αυτά, έμεινε στην ίδια θέση ακουμπώντας το ιδρωμένο μέτωπό της στο κρύο μεταλλικό πλαίσιο του παραθύρου, προσπαθώντας με βαθιές εισπνοές να σταθεροποιήσει τον ρυθμό της αναπνοής της.

Ο αέρας της πόλης μύριζε εξατμίσεις και τσιμέντο. Η Άλι σκέφτηκε αόριστα το ενδεχόμενο να βγει από το παράθυρο και

να κάνει ένα άλμα προς την ελευθερία, αλλά κινούνταν με τέτοια ταχύτητα, ώστε δεν ήταν σίγουρη αν θα έβγαине ζωντανή από μια τέτοια προσπάθεια.

Ήταν εξαντλημένη. Την πονούσε όλο της το κορμί. Το κρανίο της την έκαιγε στο σημείο όπου ένας από τους μπράβους του Ναθάνιελ τής είχε ξεριζώσει μια τούφα μαλλιά. Στο πρόσωπο και στον λαιμό της υπήρχε ξεραμένο αίμα, που της προκαλούσε ένα δυσάρεστο τράβηγμα στο δέρμα.

Άρχισε να σκέφτεται ένα ένα τα καταστροφικά γεγονότα εκείνης της βραδιάς.

Το σχέδιο ήταν απλό. Να συναντηθούν με τον Ναθάνιελ για μια ειρηνική διαπραγμάτευση στο ουδέτερο έδαφος του Χάμπστεντ Χιθ. Να του παραδώσουν τον κατάσκοπό του, Τζέρι Κόουλ. Σε αντάλλαγμα, ο Ναθάνιελ θα υποχωρούσε για ένα διάστημα, το οποίο θα έδινε στους αρχηγούς της Κιμμέριας Ακαδημίας την ευκαιρία να ανασυντάξουν τις δυνάμεις τους.

Τότε όμως εμφανίστηκε ο Τζέρι μ' ένα όπλο στο χέρι. Και η βραδιά εξελίχθηκε σε ένα απαίσιο, χαοτικό ξέσπασμα βίας. Και μέσα σ' όλα αυτά, η Λουσίιντα σωριάστηκε ματωμένη καταγής, τραυματισμένη από σφαίρα.

Και ο Ναθάνιελ.

Η Άλι κούνησε το κεφάλι, μπερδεμένη ακόμη από αυτό που είχε δει.

Ο Ναθάνιελ έκλαιγε. Προσπαθούσε απεγνωσμένα να σώσει τη γιαγιά της.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, η Άλι νόμιζε ότι ο Ναθάνιελ μισούσε τη Λουσίιντα. Δεν είχε δει όμως άλλη φορά άνθρωπο τόσο συντετριμμένο.

Άκουγε ακόμη μες στο κεφάλι της τη βασανισμένη του φωνή, καθώς ικέτευε τη γιαγιά της: «Κράτα γερά, Λουσίιντα. Σε παρακαλώ...».

Σαν να την αγαπούσε.

Εκείνη όμως δεν τον άκουσε. Και ξεψύχησε αφήνοντάς τον σύζυλο. Όπως και όλους.

Τώρα, το μόνο που ήξερε η Άλι ήταν πως δεν καταλάβαινε καθόλου τον Ναθάνιελ.

Εάν δε μισούσε τη Λουσίντα, τότε γιατί την πολεμούσε; Τι ήταν αυτό που ήθελε πραγματικά;

Αφήνοντας το χερούλι της πόρτας, η Άλι ακούμπησε ξανά την πλάτη στο καφεκίτρινο δερμάτινο κάθισμα. Ο άντρας στη θέση του συνοδηγού γύρισε να την κοιτάξει.

«Καλύτερα τώρα;»

Η κοπέλα σήκωσε βουβή το βλέμμα της στο πρόσωπό του και τον αγριοκοίταξε.

Εκείνος ανασήκωσε αδιάφορα τους ώμους και γύρισε πάλι μπροστά.

Το παράθυρο δίπλα της έκλεισε.

Άνοιξαν ταχύτητα βγαίνοντας σ' έναν αυτοκινητόδρομο, έρημο τέτοια ώρα. Σύντομα θα βρίσκονταν έξω από τα όρια της πόλης. Πίσω τους το Λονδίνο φάνταζε σαν φωτεινός θόλος. Μπροστά τους ξετυλιγόταν η εγγλέζικη εξοχή βυθισμένη στο σκοτάδι.

Η Άλι ένιωσε ένα σφίξιμο στο στήθος από την πλευρά της καρδιάς. Βρισκόταν πια πολύ μακριά από τον Κάρτερ. Ένας Θεός ήξερε τι του συνέβαινε.

Καθώς ένα δάκρυ άρχισε να κυλά στο μάγουλό της, σήκωσε το χέρι για να το σκουπίσει. Το χέρι της δεν έφτασε ποτέ στο πρόσωπό της.

Ένα απότομο τίναγμα την έκανε να χάσει την ισορροπία της. Πριν προλάβει να αντιδράσει, το αυτοκίνητο άλλαξε απότομα κατεύθυνση εκτοξεύοντάς τη στην άλλη άκρη. Η Άλι κοπάνησε το κεφάλι της στο παράθυρο τόσο δυνατά, που είδε αστεράκια.

Δεν είχε φορέσει τη ζώνη ασφαλείας.

«Τι συμβαίνει;» Η φωνή της έφτασε απόμακρη στ' αυτιά της· το κεφάλι της κουδούνιζε από το χτύπημα.

Κανείς δεν της απάντησε.

Ανασηκώθηκε και είδε τον οδηγό να δίνει μάχη πάνω στο τιμόνι. Ο συνοδηγός μιλούσε σ' ένα μικρόφωνο με φωνή χαμηλή αλλά γεμάτη ένταση.

Η Άλι κοίταξε γύρω της προσπαθώντας να καταλάβει τι είχε συμβεί, μα δεν μπορούσε να δει τίποτα μες στο σκοτάδι, πέρα από κάποιους προβολείς αυτοκινήτων.

Ο οδηγός βλαστήμησε στρίβοντας το τιμόνι. «Να πάρει ο διάολος! Από πού έρχονται;»

Η Άλι είχε γραπωθεί από το χερούλι της πόρτας, όμως η ορμή της στροφής την έκανε να κοπανήσει πάλι πάνω στην πόρτα τόσο δυνατά, ώστε η αναπνοή της βγήκε σφυριχτή ανάμεσα απ' τα δόντια της και ο πόνος ήταν ανυπόφορος.

«Τι συμβαίνει;» απαίτησε να μάθει ρωτώντας πιο δυνατά αυτή τη φορά.

Χωρίς να περιμένει απάντηση, φόρεσε τη ζώνη ασφαλείας κουμπώνοντάς τη μ' ένα μεταλλικό κλικ. Έπειτα γύρισε να κοιτάξει από το πίσω παράθυρο. Αυτό που αντίκρισε της έκοψε την ανάσα. Δεν ήταν τέσσερα τα αυτοκίνητα της πομπής πια.

Ήταν καμιά δεκαριά.

«Δικοί μας είναι αυτοί;» ρώτησε με αδύναμη φωνή.

Και πάλι δεν της απάντησε κανείς. Μα δεν ήταν ανάγκη. Η Άλι ήξερε ήδη την απάντηση.

Ένα μεγάλο όχημα σαν τανκ βρέθηκε δίπλα τους μαρσάροντας. Ξάφνου, το Λαντ Ρόβερ φάνταζε μικρό.

Η Άλι κοίταξε το τερατώδες όχημα μ' ένα σφίξιμο στην καρδιά. Τα τζάμια του ήταν φιμέ, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να διακρίνει ποιος ήταν μέσα.

Χωρίς προειδοποίηση, το όχημα γκάζωσε κι έστριψε απότομα προς το μέρος τους.

«Προσέξτε!» φώναξε η κοπέλα σκύβοντας.

Ο οδηγός έστριψε το τιμόνι. Το Λαντ Ρόβερ έστριψε δεξιά τόσο απότομα, που η Άλι ένωσε το στομάχι της να γυρίζει.

Αν και κατάφεραν να αποφύγουν τη σύγκρουση, ταλαντεύτηκαν άγρια και ο οδηγός πάσχισε να κρατήσει τον έλεγχο του αυτοκινήτου. Έπιασε σφιχτά το τιμόνι με μυς φουσκωμένους από την προσπάθεια, ενώ τα λάστιχα στρίγκλιζαν. Το Λαντ Ρόβερ βρέθηκε δύο λωρίδες πιο δεξιά.

«Έξι με επτά οχήματα οπωσδήποτε» είπε ο συνοδηγός στο μικρόφωνο. Κρατούσε σφιχτά το χερούλι ασφαλείας πάνω από την πόρτα του στην προσπάθειά του να διατηρήσει την ισορροπία του, ενώ άλλο ένα τεράστιο όχημα άνοιξε ταχύτητα προς την κατεύθυνσή τους μ' έναν άγριο βρυχηθμό. «Η πομπή διαλύθηκε και διασκορπίστηκε. Κάποια οχήματα χρησιμοποιούν τακτική αντιπερισπασμού... κοίτα *αριστερά!*»

Ούρλιαξε τις τελευταίες λέξεις προς τον οδηγό, ο οποίος είδε την τελευταία στιγμή το αυτοκίνητο που ερχόταν καταπάνω τους κι έστριψε απότομα το τιμόνι – εξαιρετικά απότομα.

Το Λαντ Ρόβερ άρχισε να περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό του. Η Άλι ένωθε λες και τα λάστιχα δεν ακουμπούσαν πια στον δρόμο. Ήταν σαν να πετούσαν.

Το σκηνικό άρχισε να παραπέμπει σε όνειρο. Ο κόσμος έξω από το αυτοκίνητο φαινόταν θολός. Στριφογύριζαν σε έναν μοιραίο χορό προς το προστατευτικό κιγκλίδωμα.

Η Άλι έκλεισε τα μάτια.

Ο Ναθάνιελ τούς είχε βρει.

Οι μαχητές της Κιμμέριας Ακαδημίας έχουν χάσει την αρχηγό τους και η τύχη του Κάρτερ Ουέστ αγνοείται. Όμως, έχει νικήσει πράγματι ο Να-θάνιελ; Δεν υπάρχει τίποτα που να μπορεί να τον σταματήσει; Η Άλι και οι σύντροφοί της έχασαν κάποια σημαντικά πιόνια στη θανάσιμη αυτή παρτίδα, ωστόσο υπάρχει τρόπος να ανακάμψουν και να σχεδιάσουν την εκδίκησή τους...

Διακυβεύονται πολλά σε αυτή την ιστορία.

Τα πιόνια έχουν στηθεί για την τελική αναμέτρηση.

Ο χρόνος έχει τελειώσει.

Το φινάλε πλησιάζει.

Είναι πια ζήτημα ζωής και θανάτου.

Το πέμπτο και τελευταίο βιβλίο της συναρπαστικής σειράς που έχει μεταφραστεί σε **20 γλώσσες** και έχει πουλήσει πάνω από **300.000 αντίτυπα**.

ISBN: 978-618-03-0191-5

9 786180 301915

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 80191